

I- Türkiye İşçi Partisi 4. Büyük Kongresi,

- Türkiye'nin en azından altmış yıldır demokratik devrim süreci içinde bulunduğunu,
- Demokratik devrimin başlıca amaçlarının gerçekleştirilmiş olduğunu,
- Hakim üretim ilişkilerinin kapitalist üretim ilişkileri olduğunu ve feodal üretim ilişkilerinin ülke çapında büyük ölçüde tasfiyeye uğriyarak ancak belirli bölgelerde kalıntı halinde ve her geçen gün kapitalist üretim ilişkilerine dönüşerek devam ettiğini,
- Söz konusu kapitalist gelişmenin emperyalizmin baskı ve sömürsü altında dengesiz ve çarpık bir gelişme olduğunu ve bu nedenle de kalkınmayı, yani belli bir sürede Türkiye'yi çağdaş, en ileri ekonomik ve sosyal gelişme düzeyine ulaştırmayı gerçekleştiremeyeceğini,
- Millî Kurtuluş Savaşı sırasında siyasi bağımsızlık kazanıldığı halde sosyalizm doğrultusunda bir kalkınmaya yönelip iktisadi bağımsızlığın elde edilemediğini ve bunun sonucu siyasi bağımsızlıktan da büyük tavizler verildiğini,
- Bütün bu dönemde ve özellikle 1950'lerden itibaren kapitalistleşme sürecinin hızlandığını, gelişen burjuvazinin emperyalizmle bütünleşerek ülke içinde emperyalizmin tabanını oluşturduğunu,
- Bu nedenlerle de toplumsal yapının temel çelişkisi olan sermaye-emek çelişkisinin başta zamanda emperyalizmle anti-emperyalist güçler arası çelişki ile çakıştığını, emperyalizme karşı mücadele ile sosyalizm için mücadelenin tek bir bütün olan devrimci hareketin iki görüntüsünü teşkil ettiğini,
- Anti-emperyalist mücadelenin ekasen kendisinde demokratik bir öz taşıdığını ve sosyalizm için mücadelenin zorunlu ve doğal olarak demokratik mücadeleyi de içerdiğini, bu nedenle de emperyalizme ve faşizme karşı, sosyalizm için mücadelenin bir bütün teşkil ettiğini tesbit ile,
- Türkiye'nin önündeki devrim aşamasının sosyalist devrim olduğunu ve
- Bu aşamaya yönelik harekette emperyalizme ve faşizme karşı, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için verilecek mücadelelerin bütünleştiğini bir kere daha teyid eder.

II- Türkiye İşçi Partisi 4. Büyük Kongresi,

- Yukarıdaki bir numaralı kararda açıklanan nedenlerle Türkiye'nin önündeki aşamanın Millî Demokratik Devrim olduğu tezinin ve buna dayandırılan Millî Demokratik Devrim stratejisi önerisinin Türkiye için geçerli olmadığını,
- Millî Demokratik Devrim önerisinin ve hareketinin Türkiye'de kapitalizme ve burjuvaziye karşı mücadeleyi reddedip veya erteleyip devrimci mücadelenin hedefi olarak feodalizmi ve feodal artık toprak ağalarını göstermekle devrimci hareketi gerçek hedefinden saptırdığı, sınıf mücadelesi özünden boşalttığı ve böylece burjuvaziye taviz verdiği,
- Türkiye kapitalizmi emperyalizm aşamasındaki dünya kapitalist sistemi ile bütünleştiğine ve emperyalizmin ülke içindeki tabanını feodal artık toprak ağaları sınıfından ziyade burjuvazinin oluşturduğuna göre, Millî Demokratik Devrim hareketinin emperyalizme de taviz verdiği ve,
- Eylem alanında da Millî Demokratik Devrim hareketinin hangi ad altında yürütülürse yürütülsün ve kendi içinde kaç gruba bölünürse bölünsün, Türkiye İşçi Partisini yıkmak, dağıtmak, etkisiz hale getirmek maksadını artık hiçbir şüpheye yer barakmayacak şekilde güttüğü

konusunda kesin hükmüne vararak Türkiye için Millî Demokratik Devrim aşamasını savurmanın Türkiye İşçi Partisi üyeliği ile asla bağdaşmadığını beyan eder.

III- Türkiye İşçi Partisi 4. Büyük Kongresi,

- Sosyalist mücadelenin ancak işçi sınıfının bağımsız siyasi örgütü tarafından yürütülüp başarıya ulaştırılabileceğini,
- Türkiye İşçi Partisinin, Türkiye işçi sınıfının iktidara yürüyen bağımsız siyasi örgütü olduğunu,
- Türkiye işçi sınıfının tarım proleteryasına da kapsadığını,
- Türkiye İşçi Partisinin, yoksul köylülerin ve köylü, kentli diğer emekçi sınıfların hayati ihtiyaçlarına ve özlemlerine işçi sınıfı görüşü açısından, yani bilimsel sosyalizm açısından, doğru ve geçerli çözümler önererek, bu sınıfların da ittifakını ve desteğini kazandığını,
- Parti programının bilimsel sosyalizm esaslarına dayanmasının ve parti hareketinin gelişmesinde oluşan görüşlerin de aynı doğrultuda olmasının Partinin bu niteliğinin başlıca kanıtları olduğunu, belirterek,
- İşçi sınıfının ideolojik öncülüğünün daha da güçlendirilmesinin, bilimsel sosyalizmin parti kadrolarına ve üye saflarına öğretilmesi ve özümletilmesinin,
- Bilinçli işçi üye sayısı arttırılarak, kadrolara alınarak, Partinin işçi hareketlerine yön vermesi sağlanarak işçi sınıfının fiilî, eylemsel öncülüğünün de gerçekleştirilmesinin,
- Ekonomisi büyük ölçüde tarıma dayanan ve nüfusunun çoğunluğu tarım kesiminde bulunan Türkiye'de köylü emekçilerin sorunlarına ve bu kitleleri sosyalist harekete kazanmaya özel bir önem verilmesinin önümüzdeki aşamada başarılması başta gelen görevler olduğunu belirtir.

IV- Türkiye İşçi Partisi 4. Büyük Kongresi yukarıda belirtilen, işçi sınıfının ideolojik ve eylemsel öncülüğünün gerçekleştirilmesi ve geliştirilmesi, yoksul köylünün, diğer emekçi sınıfların ve devrimci aydınların Parti politikasına ve eylemine kazandırılması için eğitim ve örgütlenme sorunlarının öncelikle ele alınmasını ve bu maksatla,

- Örgütlenme ve eylemle ilişkin ve ona dönük bir eğitim sisteminin plânlanıp uygulanmasını,
- Eğitimin parti örgütlerinin ihtiyaçlarına cevap verebilmesi ve örgütlerin niteliklerine göre çeşitlendirilebilmesi için bilimsel örgüt araştırmalarının eğitim ve örgütlenme ile birlikte plânlanıp yürütülmesini,
- Aday üyelerin asıl üyeliğe kabulünden önce bir eğitimden geçirilmesini ve görev verilerek sınamasını,
- Her üyenin mutlaka bir çalışma ekibinde görevlendirilmesini, görev almıyan, sadece defterde kayıtlı üye bırakılmamasını,
- Üyelere hem teorik, hem eylem içinde pratik eğitimin somut sorunlardan ve üyelerin eğitim ihtiyaçlarından hareket ederek ve üyelerin eğitim sürecine faal şekilde katılmasını sağlayarak verilmesini,
- Yönetim organlarının direktifi altında çalışma ekiplerinin işçi ve emekçi kitlelerin çalışma ve yaşama yerlerine göre kademeleşerek örgütlenmesinin ve yığınlar içinde propaganda, eyleme yöneltme çalışmalarının geliştirilmesinin ve böylece Partinin kitleler içinde kökleşmesinin sağlanmasını,

- Ayrıca bütün zamanını ve enerjisini Parti çalışmalarına hasreterek profesyonel kadrolar meydana getirmenin artık ertelenemeyecek bir sorun ve görev olarak belirlediğini,

- Merkez ve yörel örgütlerin sürekli ve süresiz yayınlar (dergi, gazete, broşür, bildiri) yapabilmeleri için çalışılmasını tesbit ile,

Yeni seçilecek organların bu görevleri yerine getirmek üzere bütün imkânları zorlamasına ve kullarmasına ister.

V- Türkiye İşçi Partisi 4. Büyük Kongresi,

Yukarıda belirtilen görevlerin ve çalışmaların yerine getirilebilmesi için Partinin malî kaynaklarının arttırılmasının gereğine işaret ederek,

- Her üyenin gelirinin en az yüzde birini Partiye vermesini, taahhüt edilen Parti ödeneklerinin mutlak surette ve muntazam olarak toplanmasını,

- Parti üyelerinden ve sempatizanlardan bağış toplama kampanyalarının sebatla ve sürekli şekilde yürütülmesini,

- Parti tüzüğünde belirtilen diğer malî kaynakların harekete getirilmesini,

- Her türlü gelirler toplamının Merkez organlarınca saptanacak belli bir yüzdesinin üst kurullara gönderilmesini

Partinin gelişmesinin ve güçlenmesinin zorunlu şartı sayar.

VI- Türkiye İşçi Partisi 4. Büyük Kongresi,

- Kapitalizmin eşitsiz gelişme kanunu sonucu Doğu ve Güney-Doğu illerimizin ekonomik ve sosyal gelişmede diğer bölgelerden daha geride kaldığını ve ayrıca gelmiş-geçmiş iktidarlar tarafından ihmal edildiğini,

- İktidarın, kitlelerin demokratik hak ve özgürlük isteklerine ve mücadelelerine karşı uyguladığı genel baskı ve şiddet politikasını etnik nedenle Doğu ve Güney-Doğu'da daha da sert bir şekilde yürüttüğünü ve bu baskı ve şiddet yöntemlerinin, son komando hareketlerinin kesinlikle Anayasa ve insanlık dışı hareketler olduğunu,

- Partimizin bu bölgedeki Kürt yurttaşlarımızın ve ülkedeki diğer bütün kitle ve grupların demokratik hak ve özgürlüklerini, özlem ve isteklerini ve bu yöndeki mücadelelerini Anayasa çerçevesi içinde daima desteklediğini ve destekliyeceğini

tesbit ile,

- Komando hareketlerine ve her türlü baskı ve şiddet yöntemlerine kesinlikle son verilmesini,

- Geri kalmış ve geri bırakılmış bölgelerin diğer bölgeler düzeyine kısa zamanda erişebilmesi için geçerli ve etkin ekonomik-sosyal tedbirlerin bir an önce devlet girişimleriyle alınmasını,

- Anayasanın, herkesin, dil, din, ırk, felsefi görüş ayrılığı gözetilmeksizin kanun önünde eşit olduğunu (Madde 12), insanlık haysiyetine yaraşır bir yaşayış seviyesine kavuşmasını (Madde 41), maddi ve manevi varlığını geliştirme şartlarına sahip olmasını (Madde 10 ve 14) amir hükümlerinin eksiksiz ve tastamam uygulanmasını talep eder ve,

- Devletin birlik ve bütünlüğünün ayırım gözetilen muamelelerle, baskı ve şiddet yöntemleriyle değil, eşitlik, özgürlük, kardeşlik esasları üzerinden gönüllerde oluşan birlik ve bağlılıkla ancak gerçekleşebileceğini, sağlam temellere oturabileceğini,

./..

- Halklar, etnik topluluklar, din ve mezhep grupları sorunlarının bilimsel sosyalizm açısından, işçi sınıfının sosyalist devrim ve sosyalist kurtuluş mücadelesinin gerekleri açısından ele alınarak gerçek çözüme kavuşturulabileceğini,

-- Bunun için de Kürt yurttaşlarımızın, din ve mezhep topluluklarının ve bütün halk kitlelerinin demokratik hak ve özgürlük mücadelelerinin işçi sınıfının sosyalist hareketiyle bütünleştirilmesi ve ırkçı-milliyetçi şoven akım ve hareketlerle, işçi ve emekçi sınıfların anti-kapitalist ve anti-emperyalist, sosyalizm için verdikleri mücadeleyi bölücü hareketlerle sonuna kadar mücadele etmenin sosyalistler için kaçınılmaz görev olduğunu,

- Parti kadro ve saflarının, halk kitlelerinin bilinçlendirilip eğitilmesinde sosyal sınıflar sorununun olduğu kadar milliyet ve etnik topluluklar sorununun da bilimsel sosyalizm açısından doğru konulup, doğru öğretilmesi gerektiğini

önemle belirtir.

VII- Türkiye İşçi Partisi 4. Büyük Kongresi,

- Son yıllarda gençlik hareketlerinin dünyada ve yurdumuzda büyük bir yaygınlık ve etkinlik kazandığını,

- Bugüne kadar gösterdiği gelişme ile gençlik hareketlerinin öğrenci hareketlerine münhasır kaldığını, bu nedenle de sınıfsal açıdan küçük burjuva bir nitelik taşıdığını,

- Bu niteliği dolayısıyla ilerici, anti-emperyalist bir hareketi oluşturduğunu ve bir kısım demokratik özlem ve istekleri dile getirdiğini kaydederek,

-- Partimizin bu gençlik hareketlerini, bu niteliği ile her zaman desteklediğini ve destekliyeceğini ve iktidarın gençlik üzerindeki bütün baskılarına ve yürütmek istediği oyunlara karşı çıktığını ve çıkacağını,

- Ama bilimsel sosyalizm açısından gençlik hareketlerinin, öğrenciler dışında işçi, yoksul köylü, emekçi gençleri de kapsamı ve bu geniş kapsamlı gençlik örgütlerinin, gençlerin bir politik partisi olma niteliğini taşımayan, bağımsız, kitle örgütleri olmakla beraber, işçi sınıfı partisinin eleştirisi ve önerilerine açık ve onunla aynı genel çizgide birleşik olmaları gerektiğini,

- Yurdumuzdaki gençlik hareketlerinin öğrencilere münhasır kalıp sözünü ettiğimiz nitelikte örgütlenmeleri oluşturamadığından, yozlaşma belirtileri gösterdiğini ve bir kısmıyla anarşist-terörist, hatta faşizan hareketlere dönüştüğünü,

- Emperyalizmin ve egemen sınıflar ajanlarının ve kişisel hiderlik ihtirasına kapılmış maceracıların etkisinin bu yozlaşmayı arttırdığını,

-Partimizin bu yozlaşmalara karşı ve emekçi kitlelerin demokratik mücadelelerini, işçi sınıfının sosyalist hareketini öğrenci-gençlik hareket ve örgütlerinin peşine takma çabalarına karşı mücadele vereceğini kesinlikle belirtir.

VIII- Türkiye İşçi Partisi 4. Büyük Kongresi,

- Sendikal hareketin, işçi sınıfının kapitalist düzen içinde verdiği ekonomik mücadelenin somut, örgütlenmiş biçimi olduğunu ve sosyalist hareket açısından büyük önem taşıdığını,

- Sendikal hareketin, genel grev, sempati grevleri, protesto miting ve yürüyüşleri biçimlerine bürünerek gittikçe politik bir nitelik kazandığını ve bu politik oluşumun Türkiye sendikacılığında da belirdiğini,

- Bugün Türkiye'de bütün işçi sorunlarının toplu sözleşme mekanizması ile çözülebileceği ve sendika hareketinin partiler-üstü yürümesi gereğini savunan sendikacılık anlayışı ve hareketi ile işçi sınıfı sorunlarının nihai ve gerçek çözümünün politik iktidar yolundan geçtiği tezini savunan sendikacılık anlayışının ve hareketinin mücadele halinde olduğunu ve birinci anlayış ve hareketi egemen sınıfların, politik iktidarın ve emperyalist çevrelerin desteklediğini,

- Politik iktidar konusunda da mevcut kapitalist sistem çerçevesi içinde işçi sınıfına tavizler koparmayı öngören sosyal demokrat görüşle, kapitalizmden sosyalizme geçmek amacıyla işçi sınıfının, müttefi ve destekleyicisi emekçi sınıflarla birlikte iktidara gelmesi görüşünün belirlediğini ve çatıştığını,

- Egemen sınıflarca 274 sayılı kanunda yapılan ve 275 sayılı kanunda da yapılması istenen değişikliklerle işçi sınıfının ekonomik mücadelesinde en önemli silâhı olan toplu sözleşme ve grev haklarının elinden alındığını işçilerin diledikleri sendikaya girme, dilediği zaman serbestçe ayrılma olanaklarının yok edilmek istendiğini

müşahede ederek,

- İşçi sınıfımızın bu Anayasal haklarını savunmada vereceği mücadelede Partimizin işçi sınıfının yanında yer alacağını ve bu mücadeleyi destekliyeceğini,

- İşçi sınıfının sosyalist Partisinden, yani Partimizden bağımsız ama onun paralelinde ve destekleyicisi durumunda bir sendikal örgüt ve hareketin

- Ve ancak sosyalizmi kurmak amacıyla işçi sınıfının, müttefi ve destekleyicisi emekçi sınıflarla birlikte iktidara gelmesinin

işçi ve emekçi kitlelerin sorunlarına geçerli çözümler getirebileceğini ve ülkeyi, gerçek bir sanayileşme, hızlı kalkınma yoluna sokarak kısa zamanda çağdaş en ileri ekonomik ve sosyal gelişme düzeyine ulaştırabileceğini, bilimsel bir doğru olarak kabul eder.

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARŞİVİ